

# РЕШЕНИЕ

№ 1025

гр. София, 23.01.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА АЛ. РАЙЧЕВА  
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело № 20211110131890 по описа за 2021 година

Предявени са от Б. В. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, адрес: гр. С., ул. „М. Т.“ № ... и Л. Л. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, адрес: гр. С., ул. „В. А.“ № ... срещу „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.) отрицателни установителни иски с правна квалификация чл. 124 ГПК за признаване за установено, че ишците не дължат на ответника „ЧЕЗ Електро България“ АД всеки от тях по ½ от следните суми: 1765,78 лева, представляваща цена на доставени ел. услуги в периода от 20.05.2017г. до 17.08.2019г. по клиентски номер ..... в недвижим имот, находящ се в с. Горни Окол, Мало равнище, община Самоков, както и сума в размер на 622 лева, представляваща начислени лихва за забава за периода от 20.05.2017г. до 28.05.2021 г.

Ишците твърдят, че в качеството им на наследници на М. Вл. Д., се явяват потребители на електроенергия в недвижим имот, находящ се в с. Горни Окол, Мало равнище, община Самоков, обект къща. Сочат, че дължимите суми били начислявани по клиентски номер ....., открит на техния проводател. Излагат твърдения, че по партидата има начислени недължими суми за електрическа енергия за минал период, които суми били погасени по давност. Твърдят, че са направили опити извънсъдебно да уредят отношенията си с ответника, но ответникът отказал да сторнира процесните суми. Твърдят, че за издадените от ответника 6 броя фактури, които не им били предоставени, научили след справка в системата на Ипей. Сочат, че от

начислените от ответника суми ищците не оспорват единствено фактура № ...../28.05.2021г. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „ЧЕЗ Електро България” АД, с който е заявил, че не оспорва и признава предявения иск за главница в размер на 1 898,22 лева по 4 броя фактури, издадени от 31.08.2017г. до 26.08.2019г., както и сумата в размер на 1 669,26 лева- неустойка за забава в размер на законната лихва, конкретно в частта за задълженията по 4 броя фактури, издадени от 31.08.2017г. до 26.08.2019г., тъй като, въпреки че тези суми били дължими от клиента, по отношение на тях не били предприемани принудителни действия за събирането им, които могат да прекъснат давността, съответно към настоящия момент давността за тези суми била изтекла. Излага твърдения, че ищците са страна по договор за доставка на ел. енергия по открита партида с клиентски номер 300128433637. Твърди, че след смъртта на наследодателя си ищците не изпълнили основно свое задължение да уведомят за настъпилия факт, както и да подадат заявление за сключване на договор за продажба на ел. енергия, съгласно обективния факт, че са продължили да ползват имота. Поддържа, че след смъртта на физическото лице, договорът за продажба на ел. енергия се прекратява по силата на закона, поради липса на субект, като неплатените задължения били за период след смъртта на наследодателя. Излага твърдения, че процесната сума е от реално използвано количество електрическа енергия в имота за периода от м. август 2017г. до м. септември 2019г. в размер на 1785,92 лева, като начислената лихва за забава била в размер на 651,20 лева за периода от 26.09.2017г. до 29.07.2019г. Сочи, че ответникът е краен снабдител на ел. енергия, а ищците са потребители на ел. енергия, поради което страните са обвързани от общите условия. Позовава се на общите условия, съгласно които заплащането на стойността на използваната електрическа енергия в сроковете и по начина, определен в общите условия, е основно задължение на всеки потребител. Признава, че вземането за главница в размер на 1898,22 лева по 4 броя фактури, издадени от 31.08.2017г. до 26.28.2019г. е погасено по давност, както и че ответникът не е предприел действия, които да водят до прекъсване или спиране на погасителната давност. Признава основателността на иска и по отношение на натрупаната лихва в размер на 1 669,26 лева- конкретно в частта за задълженията по 4 броя фактури, издадени от 31.08.2017г. до 26.08.2019г. Оспорва твърдението, че вземанията по фактура № 249025657/27.09.2018 г. на стойност 25,10 лева и по фактура № 267535820/26.08.2019г. на стойност 91,56 лева или общо на стойност 116,66 лева са погасени по давност. Не признава иска за натрупаната лихва за забава върху главницата от 116,66 лева за периода от 26.09.2017г. до 27.06.2021г. (считано от деня, следващ деня на падежа на всяка една фактура) по двете фактури в общ размер на 23,12 лева. Твърди, че не е дал повод за предявяване на иска, поради което моли разноските по делото да бъдат в тежест на ищците. Искането към съда е да

постанови решение при признание на иска съгласно направеното признание на част от иска. Претендира разноски.

Предявена е насрещна искова молба от „ЧЕЗ Електро България” АД срещу Б. В. Д. и Л. Л. Д., с която се иска съдът да постанови решение, с което да осъди всеки един от двамата ответници да заплатят на ищеца по насрещния иск по  $\frac{1}{2}$  от сума в размер на 25,10 лева, главница по договор за продажба на ел.енергия за периода от 18.08.2018г. до 17.09.2018г., за която сума е издадена фактура № ...../27.09.2018г.; сума в размер на 6,78 лева, представляваща лихва за забава за периода от 23.10.2018г. до 29.07.2021г, начислена върху главницата от 25,10 лева; сума в размер на 91,56 лева, главница по договор за продажба на ел.енергия за периода от 19.07.2019г. до 17.08.2019г., за която сума е издадена фактура № 267535820/26.08.2019г.; сума в размер на 16,34 лева, представляваща неустойка за забава за периода от 19.09.2019г. до 29.07.2021г., начислена върху главницата от 91,56 лева.

С молба от 29.09.2021г. ищецът по насрещния иск е конкретизирал, че претендира от всеки един от ответниците, както следва: 1) от ответника Б. В. Д. главница в размер на 58,33 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от сумата за предоставени услуги по договор за продажба на ел.енергия, за който е издадена фактура № ...../27.09.2018г. на стойност 25,10 лева и фактура № ...../26.08.2019г. на стойност 91,56 лева; мораторна лихва в размер на 11,56 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от лихвата върху главницата по фактура № ...../27.09.2018г. за периода от 23.10.2018г. до 29.07.2021г. и фактура № ...../26.08.2019г. за периода от 19.09.2019г. до 29.07.2021г., както и законна лихва върху главницата от 58,33 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане; 2) от ответника Л. Л. Д.- главница в размер на 58,33 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от сумата за предоставени услуги по договор за продажба на ел.енергия, за който е издадена фактура № ...../27.09.2018г. на стойност 25,10 лева и фактура № ...../26.08.2019г. на стойност 91,56 лева; мораторна лихва в размер на 11,56 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от лихвата върху главницата по фактура № ...../27.09.2018г. за периода от 23.10.2018г. до 29.07.2021г. и фактура № ...../26.08.2019г. за периода от 19.09.2019г. до 29.07.2021г., както и законна лихва върху главницата от 58,33 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

С насрещната искова молба са изложени съображения, че Б. Д. и Л. Д.- Г. са страни по договор за доставка на ел. енергия за имот: с. Горни окол, Мало равнище, област Самоков. Поддържат, че правният интерес от насрещната искова молба е в това, че прекъсва давността, която все още не е изтекла по отношение на двете процесни фактури. Твърдят, че от фактурите, както и от приложените справки било видно, че отразяват точно потребените за всеки от посочените в тях периоди количества ел. енергия по дневна и нощна тарифа. Количествата били остойностени според действащите за

съответния период цени. Сочат, че в чл. 13, т. 1 от Общите условия изрично било договорено основното задължение на всеки потребител – да заплаща стойността на използваната ел. енергия в сроковете и по начина, определен в Общите условия. Налице било неизпълнение на договорно задължение от страна на потребителя поради консумирането на ел. енергия, без да се заплаща същата. Лихвата за забава, натрупана за периода от падежа на всяка една от фактурите до момента, се дължала съгласно чл. 86 ЗЗД.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на насрещния иск от всеки един от ответниците, като изложените в тях фактически твърдения и правни доводи са идентични. Твърдят, че насрещният иск е частично недопустим в частта, с която се претендира сума в размер на 58,33 лева по фактура № ...../27.09.2018г. и 91,56 лева по фактура № ...../26.08.2019г., доколкото ответниците по насрещния иск с искова молба от 04.06.2021г. били предявили иск за недължимост на същите суми. Излагат твърдения, че претендираната лихва била произволно начислена, както и че се претендират суми, за които липсва доставка в този размер, като правят, че претендираните суми, в това число главница и лихви, са погасени по давност. Твърди, че „ЧЕЗ Електро България“ ЕАД не е предприел никакви действия, с които да прекъсне погасителната давност, както и че ответникът не сочи доказателства за реална доставка на ел. енергия и издадени фактури, които да са връчени на ответниците. Оспорват изложените в насрещния иск факти и обстоятелства. Оспорват иска по основание и размер. Искането към съда е да отхвърли иска. Претендират разноски.

**Съдът, като обсъди събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:**

Предявени са искове по чл. 124, ал. 1 ГПК и насрещни искове по чл. 327 ТЗ и чл. 86 ЗЗД.

Не се спори между страните и се установява от удостоверение за наследници от 03.08.2016 г. и от 22.11.2004 г., че ишците са наследници на Л. Д., който от своя страна е наследник на М. Д., на чието име е била открита партида за процесния имот при ответника, както и че процесните задължения, включително претендираните от насрещния ищец, са за потребена ел. енергия на собствено основание от първоначалните ишци, а не като задължения, наследени от наследодателя на същите ишци.

С окончателния доклад е отделено за безспорно наличието на облигационно правоотношение между страните с предмет доставка на ел. енергия за процесния имот: къща, находяща се в село Горни окол, Мало равнище, Самоковска община, кл. № ....., както и че за периода от м.08.2017г. до м.09.2019г. ответното дружество е начислило 1785,92 лева цена на доставена ел. енергия, както и лихва върху главницата в размер на 651,20 лева за периода от 26.09.2017г. до 29.07.2019 г.

С молба от 13.10.2022 г. на „Електрохолд Продажби“ АД е направено признание на иска, уточнено в открито съдебно заседание на 17.10.2022 г.,

относно следните размери и периоди на процесните задължения:

- 1 669,26 лв. - главница по три фактури от 31.08.2017 г. и една фактура от 27.09.2017 г.;
- 628,08 лв. - мораторна лихва за периода 26.09.2017 г. – 29.07.2021 г.

Поради така направеното признание на горепосочените суми съдът не изследва дали е изтекла погасителната давност за тях, в която част искът по чл. 124 ГПК е основателен, а само за сумите, представляващи разликата за горницата над горните суми до пълно предявените размери от

Спорното правоотношение по доставка на електрическа енергия на краен клиент намира правната си уредба в Закона за енергетиката, който регламентира правоотношението за продажба на електрическа енергия за битови нужди като произтичащо от договор, при държавно регулирани цени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) и публично известни общи условия. Според действащата разпоредба на чл. 98а от ЗЕ крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия, предложени от крайния снабдител и одобрени от КЕВР /писмена форма на договора не е предвидена/. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане /чл. 98а, ал. 4 ЗЕ/. Процесното правоотношение се регламентира и от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД, приети на основание чл. 98а ЗЕ, одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) с Решение № 0У - 059 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г. и Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, приети на основание чл. 98б ЗЕ, одобрени от ДКЕВР с Решение № 0У - 056 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г., на която дата същите са публикувани съгласно изискванията на чл. 98а, ал. 3 ЗЕ в централен ежедневник, видно от представения сертификат за публикуване на реклама, издаден от департамент „Маркетинг и реклама“ на вестник „Телеграф“. Същите са представени и приети по делото като писмени доказателства.

Съгласно чл. 98б, ал. 4 ЗЕ и чл. 98а, ал. 4 ЗЕ, публикуваните общи условия влизат в сила за потребителите, без да е необходимо изрично приемане, като в чл. 98а, ал. 5 ЗЕ е предвидена възможност в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, да внесат при съответния краен снабдител на електрическа енергия заявление, в което да предложат специални условия, като ако същите се приемат, това се отразява в допълнително писмено споразумение, като по делото липсват доказателства ищците да са упражнили горепосочената възможност. По силата на законовата уредба, продавач на доставената електрическа енергия е крайният снабдител /субектът по чл. 94а, респ. по чл. 95 ЗЕ/, а купувач – крайният клиент /чл. 91-92, вр. чл. 97-98а от ЗЕ/. След

измененията на ЗЕ /ДВ, бр. 54/2012 г. /, в сила от 17.07.2012 г., битов клиент по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ е клиент, който купува електрическа енергия за собствени нужди, а съгласно § 1, т. 41 б от ДР на ЗЕ в сила от 17.07.2012 г., изм. ДВ, бр. 35/2015 г., потребител на енергийни услуги е: а/ краен клиент, който купува енергия и/или б/. ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия.

Потребителят заплаща на продавача стойността на еленергията и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, като продължителността на периода за плащане е 10 дни, а в съобщението за дължимите суми до потребителя може да бъдат обявени началната и крайната дата на периода за плащане по преценка на продавача (чл. 19, ал. 1-3 и ал. 6 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД).

В двете неоспорени от ишците фактури е предоставен срок за плащане на съответните задължения за еленергия, за които по делото липсват доказателства да са погасени от ишците. Не е спорен и размерът на задълженията за лихви по същите фактури, които са започнали да текат на основание чл. 35, ал. 1 от горепосочените общи условия поради настъпилата преди датата на подаване на исковата молба изискуемост на задълженията за главници за еленергия.

Задълженията на потребителите на предоставяните от електроснабдителните дружества услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок (чл. 111, б. „в“ ЗЗД и ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г., ОСГТК на ВКС).

В случая тригодишната давност за сумите по фактура от 27.09.2018 г. на стойност 25,10 лв. за еленергия за периода 18.08.2018 г. – 17.09.2018 г. и по фактура от 26.08.2019 г. на стойност 91,56 лв. за периода 19.07.2019 г. – 17.08.2019 г. е прекъсната с предявяването на насрещен иск от кредитора по правоотношението за доставка на еленергия на основание чл. 116, б. „б“ ЗЗД.

С оглед на гореизложеното, първоначалният иск следва да бъде уважен за признатите от ответника суми:

- 1 669,26 лв., представляваща цена на доставени ел. услуги за периода 20.05.2017 г. - 17.09.2017 г. по следните четири броя фактури: № ...../31.08.2017 г., № ...../31.08.2017 г. и № ...../31.08.2017 г. и № ...../27.09.2017 г.;
- 628,08 лв., представляваща лихва за забава върху главниците по горепосочените четири броя фактури за периода 26.09.2017 г. - 28.05.2021г.,

и отхвърлен за сумите по фактура от 27.09.2018 г. на стойност 25,10 лв. за периода 18.08.2018 г. – 17.09.2018 г. и по фактура от 26.08.2019 г. на стойност 91,56 лв. за периода 19.07.2019 г. – 17.08.2019 г., а насрещният иск следва да бъде уважен.

### По разноските

Неоснователни са доводите на ответника по първоначалния иск разноските по делото да бъдат възложени на ищеца, тъй като ответникът не дал повод за завеждане на делото по смисъла на чл. 78, ал. 2 ГПК с оглед направеното от него частично признание на иска. От приета по делото кореспонденция между страните се установява, че ответното дружество е посочило като неплатени задълженията, чиято недължимост е предмет на иска по чл. 124 ГПК, от което не може да се изведе, че не е дало повод за завеждане на делото. Погасителната давност отнема възможността на кредитора да иска принудително осъществяване на своето право след изтичането на определен в закона период от време, но възражението за изтекла погасителна давност може да се направи само когато титулярът на вземането иска да получи изпълнение в гражданския процес, поради което признанието на иска поради изтекла давност не е достатъчно да освободи ответника от отговорност за разноски, когато сезирането на съда е условие за упражняване субективното право на ищеца. Поради това признание на предявения отрицателен установителен иск поради изтичане на давността за вземането не е достатъчно, за да се приеме, че извънсъдебното поведение на ответника не е станало причина за образуване на делото (Определение № 2 от 4.01.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4752/2018 г., IV г. о.; Определение № 242 от 31.05.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2062/2018 г., IV г. о.; Определение № 5172 от 15.12.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 11207/2021 г.).

Възраженията и на двете страни по чл. 78, ал. 5 ГПК са основателни с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, обема на извършените процесуални действия, броя на проведените открити съдебни заседания, както и материалния интерес по делото, съдът може да присъжда юрисконсултски възнаграждения и под минималния предвидения размер (чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП и Определение № 518 от 3.12.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4461/2019 г., IV г. о.), а относно адвокатското възнаграждение – същото е в минимален размер съгласно чл. 7, ал. 2 НМРАВ и не следва да бъде намалявано под този размер, като всяка от ищите е била процесуално представлявана по делото, макар и от един и същи адвокат.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищите имат право на разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение съобразно уважената част на иска от 667,39 лв.

Ответникът е отправил претенция за разноски само в насрещната искова молба, но не и в отговора на исковата молба. Поради това нему се дължат

разноски не на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съобразно отхвърлената част на иска, а само на основание чл. 78, ал. 1 ГПК във връзка с насрещния иск – сумата от 300 лв., от които 200 лв. – държавна такса и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

## РЕШИ:

**ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** на основание чл. 124 ГПК по отношение на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.), че Б. В. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, адрес: гр. С., ул. „М. Т.“ № ..... и Л. Л. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, адрес: гр. С., ул. „В. А.“ № ..., всяка от тях по ½ от следните суми по клиентски номер ..... в недвижим имот, находящ се в с. Горни Окол, местност Мало равнище, община Самоков:

- 1 669,26 лв., представляваща цена на доставени ел. услуги за периода 20.05.2017 г. - 17.09.2017 г. по следните четири броя фактури: № ...../31.08.2017 г., № ...../31.08.2017 г. и № ...../31.08.2017 г. и № ...../27.09.2017 г.;
- 622 лв., представляваща лихва за забава върху главниците по горепосочените четири броя фактури за периода 26.09.2017 г.-28.05.2021 г., като

**ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 1 765,78 лв., представляваща цена на доставени ел. услуги по следните две фактури: № ...../27.09.2018 г. на стойност от 25,10 лв. и за периода 18.08.2018 г. – 17.09.2018 г. и № ...../26.08.2019 г. на стойност от 91,56 лв. и за периода 19.07.2019 г. – 17.08.2019 г.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 327 ТЗ и чл. 86 ЗЗД Б. В. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, да заплати на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.) следните суми по клиентски номер 300128433637 в недвижим имот, находящ се в с. Горни Окол, местност Мало равнище, община Самоков:

- главница в размер на 58,33 лева, представляваща ½ част от сумата за предоставени услуги по договор за продажба на ел. енергия, за който е издадена фактура № ...../27.09.2018 г. на стойност 25,10 лева за периода 18.08.2018 г. – 17.09.2018 г. и фактура № ...../26.08.2019 г. на стойност 91,56 лева за периода 19.07.2019 г. – 17.08.2019 г.;
- мораторна лихва в размер на 11,56 лева, представляваща ½ част от лихвата върху главницата по фактура № ...../27.09.2018 г. за периода от 23.10.2018 г. до 29.07.2021 г. и фактура № ...../26.08.2019 г. за периода



от 19.09.2019 г. до 29.07.2021 г., както и законна лихва върху главницата от 58,33 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 327 ТЗ и чл. 86 ЗЗД Л. Л. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, да заплати на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с *предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.*) следните суми по клиентски номер 300128433637 в недвижим имот, находящ се в с. Горни Окол, местност Мало равнище, община Самоков:

- главница в размер на 58,33 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от сумата за предоставени услуги по договор за продажба на ел.енергия, за който е издадена фактура № ...../27.09.2018 г. на стойност 25,10 лева за периода 18.08.2018г. – 17.09.2018 г. и фактура № ...../26.08.2019 г. на стойност 91,56 лева за периода 19.07.2019 г. – 17.08.2019 г.;

- мораторна лихва в размер на 11,56 лева, представляваща  $\frac{1}{2}$  част от лихвата върху главницата по фактура № ...../27.09.2018 г. за периода от 23.10.2018 г. до 29.07.2021 г. и фактура № ...../26.08.2019 г. за периода от 19.09.2019 г. до 29.07.2021 г., както и законна лихва върху главницата от 58,33 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с *предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.*) да заплати на Б. В. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, и на Л. Л. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, сумата от 667,39 лв. – разноси по делото.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Б. В. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, и Л. Л. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, да заплатят на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, ЕИК: ..... (с *предходно наименование и правно-организационна форма, както следва: „ЧЕЗ Електро България“ АД до 28.04.2022 г. и „Електрохолд Продажби“ АД до 06.10.2022 г.*) сумата от 300 лв. – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването.

Да се отрази в ЕИСС и да се отчита при връчването на книжа по делото промяната на наименованието и правно-организационната форма на ответното дружество - от „ЧЕЗ Електро България“ АД в „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_